

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

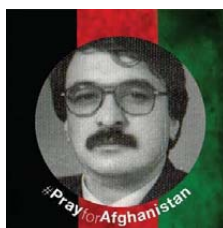
www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Scientific

علمی

داکتر محمد کریم فارغی - استرالیا
۲۰ مارچ ۲۰۲۲

داکتر محمد کریم فارغی

معصومیت به سن و سال محدود نمی ماند!

در آشفته بازار امروز در همه جا و در هر محیطی که افغان‌های ما به سر می‌برند، با تناقضات عجیبی مواجه می‌شویم. شاید چنین تناقضات (contradictions) در سایر جوامع نیز موجود باشند ولی در مردم ما با نظر داشت شرایط جنگ، فقر مادی و معنوی، از هم گسیختگی فرهنگی در متن جامعه در اثر آوارگی‌ها و مهاجرت‌ها، خیلی متبازل و قابل تأمل است.

می‌خواهم به یک موضوع خیلی حساس از نظر اعتقادی، کلتوری و خانوادگی اشاره کنم که پرداختن به آن و حتی نام بردن از آن، به یک تابو مبدل گردیده است.

سخن بالای کلمهٔ باکره بودن و یا باکره گی است. این کلمه در نخستین مفهوم به یک دختر معصوم سرزمینم تعلق می‌گیرد و هزاران تعبیر در قبال خود دارد. ظاهراً یک مفهوم اناتومیک دارد ولی تعبیر آن هم اعتقادی، هم فرهنگی و هم روان‌شناختی است. من در مورد ابعاد مختلف آن حرفی نمی‌زنم فقط می‌خواهم بگویم که از نظر میخانیکی این کلمه به معنای دست نه خوردگی و سالم بودن مطابق حالت اولیهٔ آن است.

جامعهٔ ما چنین تعبیری دارد که شخص باکره (پسر) ها را شامل این کلمه نمی‌کنند (معصوم و بیگناه و از بسی روابط و تعاملات درین مورد مبری است).

تعبیر من این است که عوام ما از این کلمه فقط در بعد اناتومیک آن متوجه اند حالانکه بسیاری جوانان ما چه دختر و چه پسر در حالی که از نظر اناتومیک، باکره اند ولی از نظر دخول مفاهیم، تعبیرها و ارزش‌های فرهنگی، اخلاقی و اعتقادی باکره نیستند. شخص باکره به صورت نارمل خیلی محدود می‌اندیشد و ذهن و روان او با اثر گذاری روابط معدود رقم می‌خورد. حالانکه یک نوجوان امروز چنین نیست، او گاهی از نظر طرز تفکر و ذهنیت پر تشنج و غیر تعامل پذیرش، از مادر کلانش هم پیر تر است.

چنین نوجوانانی شاید به تعبیر عوام باکره باشند ولی از نظر من هرگز باکره نیستند و باید با بزرگسالان یکجا محاسبه گردند. درین مورد می شود زیاد سخن گفت و مثال هائی هم داشت ولی حساسیت موضوع باعث می گردد که با اشاره ضمنی و کلی گوئی اکتفا کرد. نکته مورد توجه من این است که باکره بودن در طرز تفکر مؤجز، محدود و معصومانه تعلق می گیرد و این مفهوم هم در دختر ها و هم در پسر ها کاربرد دارد که ما تعداد کمتر آنها را در محیط خود می یابیم. چنین حالت در اثر از هم پاشی سرحدات فرهنگی، ذهنی و آمیزش اخلاقی در بعد سن و سال است. گاهی شخص سالمندی را با معصومیت یک نوجوان می یابیم در حالی که نوجوانی را با ذهنیت چند مرتبه بالا تر از عمرش سراغ می توانیم.